

Romboud, of de getemde snorker : klucht-spel

<https://hdl.handle.net/1874/35723>

So blinkt hun deugt voor iedereen.

De tyd en heeft noyt weghgenomen

Den naam en 't overschot der vromen

Want nadat zy zijn overleëu

BM 6. Fr. 75

ROMBOUD,
OF DE
GETEMDE
SNORKER.
KLUCHT-SPEL.

IN 's GRAVENHAGE.

By JACOBUS GEZELLE, Boekver-
koper in het Achterom, op den hoek
van 't Hof poortje.

PERSONAGIEN.

ROMBOUD, verliest op Pryn.

WYBRANT, een Varkeslager.

PRYN, Vrouw van Wybrant.

JORDEN, den Aanplakker.

FRANK, Buurman van Wybrant.

KOERT, oom van Rombout.

Gevolg van Jongens onder Rom-
boud, stom.

ROMBOUD,
OF DE
GETEMDE
SNORKER.
KLUCHT-SPEL.

EERSTE TONEEL.

ROMBOUD.

Die mint en krygt dat hem gelukjes steen-
nen geven,
Gewenste oogen, mach met recht vol
vreugden streven,
Het zy de minne-rogt den Minnaar kie-
zen doet,

Iets lieflyks, welkers na smaak uitvalt als roer.
'k Bezogt dat eens, en 't heugt me noch, hoe 't
deuntje smarte,

Docht ik dat eenmaal troef van schoppen Heer, de
swarte,

Zo 't steekblad was, en 't geld dat geel en silver was,
Door suijsa, nou myn kind, zou lokken uit myn tas.

'k Mag swygen, want die klap vernieuwd myn
oude schade;

Ziet, daarom Vreyers, wil ik jou ten beste rades;
Indien de malligheid, jou wat te zeer bevald,
En datje nog geen blok aan 't been zoekt, zo mald
Jou leven, in geen ongebruikte schuitjes, wiltze
schouwen;

Want eenmaal kip op 't ey, en d'Eer roept strak
om trouwen.

Maar daar de trouw-vaan, op de pis-dock haar
vertoont,

En daar de Man niet zien kan, hoe zyn Wyf hem
kroont,

Peurt daar te veld, je zult'er beter koop afkomen
Zey Jan, dan ofje ging in Machtelts maagdom
dromen.

En deze les denk ik te volgen, 't gaat hoe 't gaat,
Te meer, nou myn geluk zo wel by Pryntje staat,
Dits 't plaatsje, dits 't hok, daar ik myn in moet
krommen,¹

Wil ik, gelaarfd en haan, op 't paard en zadel
kommen;

Maar 't loon verzoet den last, nu zwyns hok berg
my dan,

Tot een bequame tyd, en 't slapen van haar Man.
Hy kruypt ter zyden in

TWEDE TONEEL.

WYBRANT, *al zingende.*

I.

GEvulde Swynen darrem,
Met vet en lever warrem,
Kan elsjes kaken, zo vermaken;
Schoon al scheen zy arrem.

Dat

OF de GETEMDE SNORKER.

5

I I.

Dat zy van last beflommert,
Het Hembt droeg in de Lommert,
En in twee tochten, 't geldje brochten.
Aan myn onbekommert,

I I I.

Daar voor at zy ter degen,
Van 't Hembt en Lommerts wegen,
Myn gare spyfen, en zouzyfen,
Als de vraten plegen.

O! eele fmeerery, die Koksen Gare-braârs,
Verftrekt van over ouds, voor eyge beſte-vaârs;
Schyt spit-uyls, die jou zelve gaar braat, laat jou
blaffen,

Want boven dien, dat wy de luy wat gaars be-
ſchaffen,

Zo is de minſte van ons ook Koopman, en daar by,
Ook Heere Slagers; ja, die mannen bennen wy,
Al ſchynd ons rokje met een reuzelkorſt door
dronken;

Dats't leverey, daar wy, van wegen 't ampt me
pronken.

't Is ſmout, 't is ſmeer, 't is ſpek, datje hier
glimmen ziet,

Die hem zyn nering ſchaamt, die bedeyt zel-
den iet.

't Is zeker, Wybrant ſchaft voor kleyn geldt braaf,
zey Wyntje.

Bas'jaſe! Saarke moey, gebuurke Jakemyntje,
Kocht zulken Kalſs bout, van vyf pont en een quart,
Voor negen ſtuyvers. myn ziel, ze ſmaakte my
aan 't hart,

Ze was zo jong, gy ſauze rauw eeten, zulke dingen
En andere ſmullery vermaart my ſonderlingen,
En of ons ſpek met ſpoeling van gebranden Wyn,

Gemest is, het kan dan kost en drinken t'zamen zyn;
 Als slechts geen styzel goet, dat by Zardam van
 daan komt,

En rook en smaak bederft, oyt by ons op de
 baan komt,

Zo kan 't geen quaat, en is 't maar half doodt,
 of ziek,

Dat schryft men niet op 't vlees, al valt het vry
 wat wiek.

Maar holla, 't word vast tyd, myn zwyn dat
 dient geslagen,

Een klopje in den nek, op dat gien bureu vragen,
 Waarom ik in de nagt ben de verkens verdriet?

't Kan dan niet schreeuwen, zo hoort het den Pag-
 ter niet.

Kom hier myn vette big, gy moet myn kunste
 weten,

Kom hier, nu morgen moet ik van u beuling eeten
 Maar og 't is hier geen deeg, dit varken is verkeert.

Sint Teunis zwyn, heeft hem de wisse kunst geleert.

ROMBOUD, *valt op zyn knien.*

Og! lieve Slagertje verschoont me.

WYBRANT.

Lieve biesje,

Waarom, verander jey van varken in een giesje?

Og! taft my niet aan 't lyf, nu gy zo kragtig bent.

ROMBOUD.

Myn gouwe Slager, og! bedaarje zo je kent;

Ik meende zeker hier geen dievery te plegen,

Werentelyke ik schuylde hier maar voor den regen.

WYBRANT.

Og! varken, zo jey jou in menschelyke schyn,

Herscheppen kunt, bedaar, en steur jou niet aan
 myn,

Ik zal om uwent wil, geen varkens meerder
 quiken.

Of de GETEMDE SNORKER. 7

R O M B O U D.

Ik bidje wilt jou toren niet op myn gebruiken.

W Y B R A N T.

Ik bidje biesje, og! vervaart my doch geen meer.

R O M B O U T.

Ik bidje Slager oom, vermoord my niet myn Heer.

W Y B R A N T.

Ik bidje varken zeg, wats d'oorzaak dat jou wesen,
Van swyn in het gestalt is van een mens geresen?

R O M B O U T.

Ik sweerje Slager, zo jey myn geloven kunt,
'k Was noit geen swyn, nog nu, 'k sla zeker men-
sche munt.

W Y B R A N T.

Dat geeft myn moet; o! guyt, wat doe jey hier
te waren?

Hoe na is't om myn Wyf? daar zulje over varen
Als 't hondtje van de worst, dit is jou leste tydt.

R O M B O U T.

O! lieve Heer, wat raat, og! Slagertje verbyt
Jou boosheid, en wil geen onnosel bloed vergieten.

W Y A R A N T.

't Gaat met een bakken deur, als d'oven is aan 't
hieten.

Za, eyeren in de pan, zo broeit het geen quaat hoen.

R O M B O U D.

Myn deugdelyke maat, o! Heer, wat wilje doen?

W Y B R A N T.

Jou bloedt met gort en vet, doen in jou darmen
stoppen;

Maar 'k zalje als een Os, eerst met myn dissek
kloppen.

R O M B O U D.

O! Heer. myn lyfs gena, conscientie sta my by,
Myn lyfs gena, o! bloed, o! Slager laat my vry,
Ik zel myn leven niet, omtrent jou huis weer komen.

WYBRANT.

Hoe syntjes zingt hy nou, hy lykt wel van de
vromen;

Maar platje, 'k weet jou aard, liet ik jou nou
maar gaan,

Dat zelve deuntje, was toch morgen al weeraan.

ROMBOUD.

O! neen, ganskracht, o! neen, ik wilje zeeker
sweren,

Dat ik myn leven noyt, omtrent jou zal verkeren.

WYBRANT.

Jey lykt loofwaardig, 't schynt een karel van een
Eedt,

Wat laat hem lopen; ja, nou kom, al waar 't
myn leedt:

Steek bey jou vingers op, en zeg die zelve woorden,
Die ik jou veur zeg, of ik zalje straks vermoorden.
Ik sweerje hier.

ROMBOUD.

Ik sweerje hier.

WYBRANT.

By 't licht.

ROMBOUD.

By 't licht.

WYBRANT.

Dat Heyntjes fakkel geeft.

ROMBOUD.

Dat Heyntjes fakkel geeft.

WYBRANT.

En by het grootste ding.

ROMBOUD.

En by het grootste ding.

WYBRANT.

Dat in de Wereldt leeft.

ROMBOUD.

Dat in de Wereldt leeft

WY-

Of de GETEMDE SNORKER. 9

W Y B R A N T.

By baartjes onder ziel.

R O M B O U D.

By baartjes onder ziel.

W Y B R A N T.

Daar in zy vaak loopt hollen.

R O M B O U D.

Daar in zy vaak loopt hollen.

W Y B R A N T.

En by der katten rey, die alle nachten krollen.

R O M B O U D.

En by de katten rey die alle nachten krollen.

W Y B R A N T.

By Pater Hul zyn hond.

R O M B O U D.

By Pater Hul zyn hond.

W Y B R A N T.

By 't schraaltjes Vagevier.

R O M B O U D.

By 't schraaltjes Vagevier.

W Y B R A N T.

By gras, by kruyd, by hoy.

R O M B O U D.

By gras, by kruyd, by hoy.

W Y B R A N T.

By 't hoofd van dikke Pier.

R O M B O U D.

By 't hoofd van dikke Pier.

W Y B R A N T.

Dat ik in een heel jaar, drie straten in het ronde.

R O M B O U D.

Dat ik in een heel jaar, drie straten in het ronde.

W Y B R A N T.

Jou huis niet naken mag.

R O M B O U D.

Jou huis niet naken mag.

ROMBOUD.

WYBRANT.

En word ik vals bevonden.

ROMBOUD.

En word ik vals bevonden.

WYBRANT.

Zo haal myn Hillebrand.

ROMBOUD.

Zo haal myn Hillebrand.

WYBRANT.

En brengt my op een stee.

ROMBOUD.

En breng my op een stee.

WYBRANT.

Daar niet te doen en valt.

ROMBOUD.

Daar niet te doen en valt.

WYBRANT.

Of verdoop my in de Zee,

ROMBOUD.

Of verdoop my in de Zee.

WYBRANT.

Geef daar de hand op. Loop nou datje de beenen kraken.

Romboud binnen.

⁹r Is tydt om hier geen lang prologe meer te maken.

Doch is'er imant die zyn Wyf wort nagegaan ?

Onthaal de vrienden dus, de tocht zal wel vergaan.

Waar of het swyn is, dat ik eerst meenden te slachten ?

⁹k Denk achter in de stal, daar zal het myn vast wachten ;

Dat 's gang, dat bieft gesneen ; en dan by moer te koy.

DERDE TONEEL.

ROMBOUD.

IS dat uit kermis gaan; ja, 't leek niet al te
moy,
De bangigheid vervulden haast myn broek en
schoenen.

VIERDE TONEEL.

ROMBOUD PRYN.

PRYN.

WAar benje Romboud?

ROMBOUD.

Ja de drommel mocht zo zoenen
'k Zat liever een heel jaar, te water en te broodr.

PRYN.

Hoe is 't vaar?

ROMBOUD,

Hoe het is? een levendige doodr.
Gort Pryntje, zulken bui beneemdt my alle
weelden.

PRYN.

Ey, mallert, niet een myt, wat moogje jou in-
beelden?

Al roept hy luit, zyn schip en vaart voor morgen
niet.

Kom binnen, en verdryf jou malle mans verdriet.

ROMBOUD.

Ey, dat ons Wybrant dan quam schielyk over
vallen.

PRYN

ROMBOUD.

PRYN.

'k Blyf jou borg , geen noot dat hy de bot zal
gallen.

Hy het nog wel een uur te knoejen in de stal ;
Dus kom in huis , wel nou , is het hier al van 't mal?

ROMBOUD.

Ja zulken dreigement , wie pikken sou niet schromen ?

PRYN.

Neen , 't is geen kinderwerk , de boze droes te
tomen ,

Jey bent een krygsman , om een torren uit te staan.

ROMBOUD.

Ey , praatje wat , ik was al vast , al hiel belaan.

PRYN.

Ik dien wel dunktme jou een hert in 't lyf te spreken.

ROMBOUD.

Als 't zal en weezemoet , zo is myn vreesgeweken.

PRYN.

Nou wakker als een man , kom volg myn , dat's
jou veur.

ROMBOUD.

Fris op myn hertje , zie 't geluk ontsluit zyn deur.

*Beide biinnen.*WLBRANT , *van binnen.*

Pryn , Pryn , myn Schrabber , ik en vindze hier
niet leggen.

Hoe , geefje geen gehoor dat het al wat te zeggen,
'k Heb haast het lykt dat ik de deur op steeken
moet.

VYFDE TONEEL.

R O M B O U D.

O ! Ellekaarten, o ! de duiventer, gansbloed,
Hier ryd de bok op zyn gat , hier zel 'r ze-
ker honden.

Best is het lopen.

Binnen.

ZESDE TONEEL.

W Y B R A N T.

J A , ik heb nu het spoor gevonden ;
Kom hier jou stukke diefs , sta , sta , ik tart jou uit ;
Sta vast , of by gans kracht , 'k hou jou voor een
schavuit ,

Een schrobber , voor een bloedt , een esel zonder
handen ;

Hoe , loopje , sta by gort , ik vreet jou met myn
tanden.

Dit loof ik , sloeg hy in , ik onderhaal hem wel.

Binnen.

SEVENDE TONEEL.

R O M B O U D.

N O u , braat myn peperworst : dats toegang
tot de hel.

Hy zal myn plukken als een kermis Gans , myn
leven

Noit nader aan myn doodt , myn benen myn be-
geven.

Maa

Maar zacht, van de nood een deugd; 'k blyf
 hier stok stil staan,
 Licht mist zyn haastigheid, door dienst der don-
 k're Maan.

AGTSTE TONEEL.

JORDEN.

I.

Alle daag, even graag, soek ik het flikken,
 Als myn niet, door verdriet, van rondestikken,
 Schort in den buydel, om bier te betalen,
 Daar ik myn adem te deeg in mag halen.

I I.

Al 't gezugt, weet de vrugt, strak te verheugen,
 Maekt den drank, 't lighaam krank, door grote
 teugen,

't Hair van dien hondt, zal 't regen gift delen,
 Heeft zy 't gequest, zy kan wederom helen.

I I I.

Ben ik krom. ben ik stom, ben ik beschonken,
 'k Ga vol lust, dangerust, weer liggen rooken.
 Geen Koning leeft'er zo vol behagen:
 'k Ruilde geen Schepter, voor zulke dagen.

Die speulen wil moet kans verwachten; maar de
 droes,

't Ging uit de kerk, o! Lord, de duiker haal avoets;
 't Hoofd krank, de buidel leeg, stroo benen
 die myn dragen.

Maar 't meest is noch myn Wyf. o! pestelenci!
 slagen

Sal troef zyn, 'k wed zy met haar nagels my eerst
 groet,

En

Of de GETEMDE SNORKER. 15

En droogt myn oogen met haar vuyften uit, o!
bloet.

En 't Heerschap zal voor wis ook morgen doen
de ronde,

En wort'er nieuwers zyn geplakt Biljet gevonden,
Zo is Plakarishiel in 'ongenade; kom,

De noodt een deugt, de quaft en 't styzel zyn niet
krom,

Die zelle morgen vroeg niet klappen, dat zy byme
Te bier geweest zyn, hey, nou lustig, zonder lyme

die kleeft'er al, 'k zie daar de steene Roeland staan:

Die me een voor zyn kop, en dan al voort gegaan.

Daar 's onraat (lieve Heer) wat zal dit langer
worden.

NEGENDE TONEEL.

WYBRANT, JORDEN.

WYBRANT.

DAar is hy stikke diefs, het geldt jou.

JORDEN.

Ik hiet Jorden.

'k Ben eerlyk, o! ja, daar neemt myn slonsje, og!

'k Was by myn zolen vroom, werentig, 'k ben
het nog.

WYBRANT.

Ik heb een verkeerde veur.

JORDEN.

Dat dunkt my ook dat waar is,

Ik ben by elk bekend, 'k ben Domine Plakkaris.

En zie, die brieven heb ik straks geplakt, ey, lees,

En laat my lopen, eer dat ik nog meerder vrees.

Wy-

Bring hier jou slonsje , lateenszien , wat 's hier
geschreven ;

Licht mooitjestoe , ik zal jou dan jou Paspoort
geven.

*Wybrant leest het Placcaat ; dat voor
Rombouds heeft geplakt is.*

Men doet met vlyt , als nu ter tyt , breed ende wyt,
Een ider mensch verstaan ,

Zo wie daarzy , ik zegt u vry , verstaat dog my ,
Die daar nu is begaan ,

Om van een Hengst , 'k spreek ongeveinst , hier
wel op peynst ,

Zyn Paart te laten springen ,
Die werd gerieft , ook zeer ondieft , als 't hem
gelieft ,

Zyn Ros of Paard te bringen ;
Al tot Oest-geest , daar staat het beest , voor
minst en meest ,

En wil het tog niet zwijgen ;
Daar toe de Bood' , die 't heeft van nood' , 't zy
klein of groot ,

Kan zyn gerief daar krygen.
Daarom met spoet , en liefde zoet , en gunste goet
Wilt u dog derwaarts keeren ,

Al met u Paard , hoe 't is gestaard , vry onbeswaart
't Zyn hartige begeeren ,

Ook niet veracht , met u gedacht , dees Hengst
zyn kracht ,

Eer gy hem ziet of hoort ,
Maar zyt te vreen , onthoud het geen , daar staat
voor heen

En wilt het

Zeggen voort.

Wat

Of de GETEMDE SNORKER. 17

Wat dullen haan, heeft dit gedicht gemaakt, ik gis,
Dat hy het brakje van de Giefte kamer is,
Waar 's Fober nu, die van zyn Rym, laat brieven
plakken,

Om elk te dienen, na hy milt wil over smakken.

JORDEN.

Nou zieje wel, dat ik ben vromer alsje mient,
Genagt, jey speciaal.

Jorden binnen.

WYBRANT.

Goe nacht myn grote vriend.

Foei, dat ik hem nu niet kan vinden; dat 's de
drommel.

Get had ik hem, zyn kop, verstrekte tot een trommel.

'k Zou hem zo havene, dat zyn rogt wel doven zou.

't Zel morgen lukken; zie dat kostje na myn Vrouw;

Daar ik van weten wil, hoe hy haar durft genaken.

Ik zel by 'rent wel voort, tot aan het kluwen raken.

Sta vast dan Buurkerk, 't zel zo magtig kluisen, get,

Hy raakt dan in geen maant daar na, weer uit zyn

Bedr.

Wil 't Wyf niet klappen, zo zel 't honden, 'k zel
ze raken:

Haar kop zal honk zyn, bloed, hoe wil die stok-
vis smaken.

Wybrant binnen.

TIENDE TONEEL.

ROMBOUD.

Dats uit het Carons Boot weer in de Wereld,
bloed,

Het kouwe swiet brak uit, en nam myn al de moed.

Hier niet te kyken, of het weer op 't lant wou
waeyen,

B

Ik

Ik kuyer heen, en hoop myn duim hier uit te dracyen.
Ik schuw het Varkenshok, als oorzaak van 't verdriet,

Zo veer, gelyk meneen wit Paard affschynen ziet.
Binnen.

ELFDE TONEEL.

WYBRANT, PRYN.

WYBRANT.

Hier Pryn, hier vuile Hoer, ik zal jou lere pollen;
Jy had die weg niet wis, jey moestme zo niet hollen,

Of wagen, paarden, ja, de voerman van jou loop,
Zou ik in eisers slaan, voort zegt my alden hoop.
Wat schort my meer als hem? of ruikt zyn veisten zoeter?

PRYN.

Og Man! eyhoortme, 'k ben onschuldig, zeker.

WYBRANT.

Doet'er

Geen leugens onder, wyl ik jou gehoor verleen.

PRYN.

Ik lag en droomde, dat die dikke domme Deen,
Myn borstlap voerde, met twee bonte slegte vellen:
Toen kneep hy in myn hals, die straks begon te swellen,

Niet anders of een bie, of wesp gesteken hadt.
Ik schreeuwde dat het klonk, hy koos het haze pad;
'k Vreef slaap uit 't oog, en met zo begon jey te roepen;

Ik wist niet wat'er was: nou zegje loop ik snoepen.
Maar dats aan elk geklaagt, ik ben onnozel Man.
Waar liepje flus na toe? ik weet nog nergens van.

WY-

Of de GETEMDE SNORKER. 19

WYBRANT.

Jey weet nog nergens van; dat liegje, en dat voelje.
Flux zegt myn meer bescheid.

PRYN.

Og! Man, og! og! verkoelje,
Jou boze zinnen, op een weereleze Vrouw?

WYBRANT.

Zeg myn de waarheid.

PRAN.

Wel, wat wilje?

WYBRANT.

Datje nou,
Bekennen zult, wie meer als ik jou brief komt lezen.

PRYN.

Zo wilje dan met kracht, dat ik een Hoer moet
wezen.

WYBRANT.

Rechtaverechts; ik wil myn scha verhalen, zo
Ik weet wie voor myn palm, my levert kaf en stro.

PRYN.

Vraag Dibbrig, Fokel, Griet, Tryn, Lobbe-
rig, en Bregje,

Of ik in vrysters staat, oyt malde met een knegje,
Als'juist met jou; en zints wy t'zamen zyn getrouw,
En sprak ik met geen Man, hoe byster jey jou hout.
'k Ben eerlyk in myn hert, waar meugje dog van
kikken?

Ik minje, 'k zou me om jou in 't water wel verstkken.

WYBRANT.

Dat blykt wel anders uitwant als ik myn hielen ligt,
Zo is het net of jey een bykorf waart, zo dicht,
Zwieren de pollen om myn deur, om jou te spreken.
'k Verjoeger flus nog een; ik had hem dood gesteken,
Had ik die doffer in myn slag eens vast gehad.

PRYN.

Myn gouwe Wybrant, jey bent al myn lust en schat.

Ik kan 't niet beteren , dat een ander my komt
zoeken.

Jey hebt een goet verstant, jey leeft in alle boeken.
Daar vindje immers van Lucretia, die deur
Haar schoonheid wierdt verkragt, en nog al meer
met heur.

W Y B R A N T.

Een schoon gelykenis, mag ik dan jou geloven.

P R Y N.

Ja, op myn vromigheid, ey wilt die zinnen doven.

W Y B R A N T.

't Is wel, maar Romboud zal dan leyen, 'k zal
voor dag,

Hem gaan bestormen, en hem leveren open slag.

Ga, klopt myn buurman op; hier onze barnas maker.

'k Moet puik van goet geweer; ik speel dees nagt
de waker,

Zo zal ik morgen vroeg, gewapend dond'ren op.

P R Y N.

Myn Man het regte voort, bykans een eysre kop.

Hy pleegt wel deur zyn neus wat keytjes uit te
snuiten.

Maar 't heele bekkeneel, is nou van steen.

W Y B R A N T.

Jou tuiten,

Zal ik straks vatten, en jou slepen langs de vloer,

Indien jey met myn gekte; wat bruidtmen deze
Hoer.

Frank luisfert.

P R Y N.

Neen liefste, 'k zeg het by gelykenis van pryzen,

En om jou kloeken aart, nog meer eer te bewysen.

F R A N K.

„ Mooi gekalt.

W Y B R A N T.

Ga dan voort, op dat ik flusjes geef,
Dien

OF de GETEMDE SNORKER. 21

Dien Romboud over aan de gravemaker, beef,
Jey sneukelaar, ik kom, ik zelt jou nou uit kornen
’k Zal jou aan riemen, ja, aan kleine stukken
tornen.

Binnen.

TWAALF DE TONEEL.

FRANK.

Hier leyt een drommels huis, dit ziet hier don-
ker nit;

Het is een bullebak, een krygsman in zyn huis.

Hoe zal ik nog op ’t best, dit vuile varken wassen;

Dit moet gemiddelt zyn, hier dien ik op te passen,

Daar moet een smeering af, zo ik de vrede maak;

’t Zal wel te doen staan: nou, hier niet lang mor-
gen spraak,

’k Moet Romboud darelyk gaan, een loutere vrees
aan jagen.

En dan van dezen Uil, hem maken weer ont-
slagen;

’t Is volk van eender aart, twee Snoevers zonder
hert.

Hy klopt.

ROMBOUD, *van binnen.*

Wie klopt daar?

FRANK.

Ik, docop.

DE TIENDE TONEEL.

ROMBOUT, FRANK.

ROMBOUD.

Hoe doolje nou dus verr.
Wel Frankje, beste maat, wou Neel aan d'angel
byten?

FRANK.

Dat zal wel gaan; maar jey, en vreesje niet
voor smyten?

ROMBOUD.

Van wie?

FRANK.

Wel, vraagje dat? van Wybrant grote maat.
Daar brout zo wat; hy zweertje zulk een dageraats;
Hy zal je kerven als een brasem, wel gants kruiken,
Hoe hebje 't zo verkerft, 't is zulken dollen
kruiken.

ROMBOUF.

Hoe weetje 't?

FRANK.

'k Hebt gehoord, hy zweertje wis de doodr.
Wat hebje uigereg?

ROMBOUD.

Maar is'er zeker nood?

FRANK.

't Gaat vast, wat is 't verschil?

ROMBOUD.

Ja grote boeve stikken.

FRANK.

Hebje hem dan verraan met sluiken te verklikken?

ROM.

Of de GETEMDE SNORKER. 23

ROMBOUD.

De drommel, neen, o! bloed, de droeli, og
wat raat?

FRANK.

Nou gryn niet zottebol, weg met dat mal gelaat.

ROMBOUD.

Ik zocht zyn wyf niet, neen, zy was zelve d'oor-
zaak Frankje.

FRANK.

Zyn Wyf? ik loof het is een regte boeve rankje.
Hoe na was Pryn gereet, als jey aan 't malle wou?

ROMBOUD.

't Is juist geraan.

FRANK.

Wel vent, 't is een getroude Vrouw.

ROMBOUD.

Ik ken het.

FRANK.

Wel wat raat? de vent die wil hem wreken.

ROMBOUD.

Zo raak ik eer om ziep, als ik een woord mag
spreken.

FRANK.

Hy daagtje lyfom lyfte vegten, voor jou loon.

ROMBOUD.

Myn gauwe Frankje, og! hy zal my zeker doen.
Bloed makker, sta my by, zo doen wy hem weer
lopen.

FRANK.

Dat zou wat lyken.

ROMBOUD.

'k Zal jou voor jou moeite kopen,

Stof tot een Mantel, getikben zo in de ly!

Ey, lieve Frankje, maak my van zyn handen vry.

FRANK.

Je zegt het, maar ik weet niet of jou woort zo
klaar leyt.

Ik sweertje by myn hals, ja, op myn manne waarheid.

FRANK.

Kom gaan wy dan in huis, en myden 't quaat vermoen.

Ik zal jou zeggen, wat jou hier in staat te doen;
De luiden mogten aars tot Wybrants voordeel spreken,

Eu zeggen dat ik jou, die trek had in gesteken.

Binnen.

VEERTIENDE TONEEL.

WYBRAND.

Dat kost dan mannen bloed, al was 'er heintje man
Of Belzebuik, geen droes en hout men daar
nu van,

Al kroop hy in een gat tien mylen diep, myn
winken,

'k Laat staan myn vuisten, zal hem in de doot
doen zinken,

Ses vaan, drie ellen, en vier spannen op het naust;
Dan nog twee handen breed, en een vinger; 'k
ben de gauß'

Van heel Europa, ja van al de Waereld, kander
Wel kloeker zyn als ik, ik ben een Alexander.

Die zo net kappen zal, van boven deur zyn hert,
Op dat hy met een slag, een dubbelde Arent wert.

Had Mars zo een Soldaat, hy zou de goon bevegten,
En zetten myn gelyk, een meester van zyn knegten.

Die borst plaat is gebart, dit slag swaard als een
vlim;

Hakt hondert helmen deur, dit schilt hout onder
't zim.

Meer

Of de GETEMDE SNORKER. 25

Meer Legers als het hoofd Medusa, 'k zel nou viske
Met zulken stalen aas; ik ben een Bazaliske;
Hy doodt met zyn gezigt, maar een die hem bezielt;
Maar ik ben anders wat, want zo het straks geschiet,
Dat ik myn gramschap door myn oogen kom te
tonen;

Alwaar der duizendt, 'k zal de minste niet ver-
schonen.

Zy zullen tuimelen, als van 't schieten van Kanon.
'k Ben quaat als Rodemont, ja duller als Biron.

VYFTIENDE TONEEL.

WYBRANT, FRANK.

D FRANK tegen ROMBOUD.
Aar is hy houd u stil,

ROMBOUD van ter zyden.

O! Heertje, o! de Nikker.

FRANK tegen ROMBOUD.

Wees stil, en wees nou van je zelve geen ver-
klikker;

Doet als ik heb gezeit, en als ik fluit of klop,
Zo voegje na myn les en dondert daad'lyk op.

WYBRANT.

Daar komt'er een, sta ruim, op dat de wint van
't razen,

Hier niemand sestig roe, doet buiten Romen blazen.

FRANK.

Wel, fyn man.

WYBRANT.

Houd jou bek, eer dat myn voet jou raakt,
Dat je aan het haantje van de Westertoren haakt.
Weet jey wel, wie ik ben?

FRANK.

Een Herkules, een Ajax.

Zo bars als Schoppe knegt.

WYBRANT.

Ik geef jou wel een drai straks,
Dat neus en ooren, op jou schouders komen leggen.

FRANK.

't Schynt een mirakel.

WYBRANT.

Hebje niet wel horen zeggen.
Dat als ik hier maar brom, de boeren in het Veen,
Die kruipen in de turf, voor duizent turken heen.

FRANK.

Ze gekken metje; maar wie zoekje van de bazen?

WYBRANT.

'k Wil Romboud, haalt hem hier, ik wil myn
honger azen;
'k Wil vreten 't hart met zout, en zuipen 't bloed
voor wyn.

FRANK.

Maar meen jey dat die man al bang voor jou zal zyn?

WYBRANT.

'k Wil die Fiel, zyn hondt, en kat, ja, vloot'n
en luifen,
Gaan helpen aan een kant, en doense straks ver-
huizen.

FRANK.

Met droge vuisten, of met nagels hulp, dat goet
Valt scharp.

WYBRANT.

Swyg, 'k geefje straks goekoop een neusje bloed;
Maar zo ik Romboud kryg, 'k zal hem aan vinken
kappen,

'k Maak frikkadellen, van zyn'vellen, en zyn lappen.

FRANK.

Maar degelyke deeg, ken jey die Romboud wel?

Wx-

Of de GETEMDE SNORKER. 27

W Y B R A N T.

Ja , 'k heb hem al gemaakt een toegang na de Hel.

F R A N K.

Maar vriendje, hebje zelf jou dootkist al besproken,
Hy het'er wel zo veel voor dees de nek gebroken.

W Y B R A N T.

Dat jokje loof ik.

F R A N K.

Ja, dat's zeker, weetje 't niet?

Hy is een Schermer, get zyn degen is zo hiet.

Hy nam te Meppen lest een Noorman op zyn tanden,

Daar hy om vluchten moest, de Raadt hem ook verbanden.

't Is zulken wilden droes, hy stak nu lest een vent,
Van boven door zyn mondt, tot door zyn achter endt.

W Y B R A N T.

Ja, is hy zulken baan, zo wil ik palmenteren,

F R A N K.

Neen, dat is nou te laat, die slag is niet te keren;
Hy wil nu vegten, en jey hebt hem uitgetart.

W Y B R A N T.

Zokies ik 't haze padt

F R A N K.

Hoe hebje nou geen hart?

Het barnas is te zwaar, hy zelve onderhalen,

Je moeder zeker aan, hy wil het jou betalen,

'k Wou om geen duysent pont, staan in de plaats van jou.

W Y B R A N T.

Voor myn en is geen nood, de drommel, maar men Vrou,

Waar zal dat arme Schaap belanden? o! gants lyden,

Had

Had ik haar dog nog eens gesproken; Heer, wat
ryden

Beleeft een mensch, de droes is ergens nou geen
hoek,

Daar ik myn in versteek, en maak myn voor
hem t' zoek.

FRANK.

Daar is geen kans toe, ho, je kont hem niet ont-
duken.

Al kroopje in een schelp, hy zouje kunnen ruyken.

WYBRANT.

Get speciaal wat raat? ik zwiet van angst, o! heer,
Ey, sta me by, zie daar, daar is nog goet geweer.

FRANK.

Zogek niet, dat ik myn om jou in noot zou geven
Heb jey 't gerokkend, ziet dan wat jey hebt mis-
dreven.

WYBRANT.

Heb deernis met myn ramp daar 'k tot de keel
in steek.

FRANK.

Was 't met en woort te doen, ik deed het daatlyk

WYBRANT.

Ten besten, lieve vriend, jey zelt hem wel ver-
murven.

FRANK.

Ik weet niet; want het is hier al te zeer verkurven.

WYBRANT

Og! zo jey vrede maakt, daar 's een gelag te goet.
Voor jou myn goeye man.

FRANK.

Maar datjet dan ook doet:
Kom, schuil hier agter myn; daar komt hy, rep
geen leeden,

Of 't gelt jou hals, zie daar, hoe vinnig komt hy
treeden.

SES.

SESTIENDE TONEEL.

FRANK, ROMBOUD, WYBRANT.

ROMBOUT.

WAar 's Wybrant nu? kom hier, waar schuil-
je voor een man?

Zie daar, in d'eerste torn, zo raakje in de pan;
Die steek zal deurgaan, want die kunje niet pa-
reeren.

Dat 's juist het hert geraakt, waar benje? 't lykt
wel scheeren;

Eisch jey myn uit, en blyf jey selver in gebrek?
Kom voor den dag, zie daar, ik veegje strak den bek,
Kies wat geweer je wilt, 't zy slag swaart, ras
haak, stange,

Rampier en ponjaart, of steekade, 'k false lange,
Of wil jey 't mesje, ik leg een sneetje op sijn boers,
Wel schytje nou? dats vuns, al waren wy twee
broers.

Ho Frank oom, hebje hier geen Krygsman straks
vernomen.

WYBRANT.

Seg neen.

FRANK.

Ik zie 'er geen als jou, wel zynent dromen,
Jey meester Romboud, zo by nacht jou konst ge-
toond.

ROMBOUT.

'k Ben heel geaffronteerd, dat dient hem weer be-
loont;

Is hy hier niet, zo zal ik hem tot zynent zoeken.

WYBRANT.

Zeg dat ik nergens ben.

ROM-

ROMBOUD.

ROMBOUD.

My dunkt het wil hier spoeken,
Jey praat van onder en van boven.

FRANK.

Zwyg, jou zot.

ROMBOUD.

Is 't hier al degelyk werk? beleesje drommels?

FRANK.

't Slot

Van d'agterpoort raakt op, door jou twee Krygs-
mans oogen.

Wat is 't verscheel?

WYBRANT.

Gans niet.

ROMBOUD.

Hy het myn zo bedrogen,
Dat ik een eed moest doen, by de Helhonds groot
ste tandt.

Dat ik hem dooden wil, hy moet terstond van kant.

FRANK.

Hoor, komt wat byme.

WYBRANT.

Og! het hert wil my ontzygen;
Zegt dat hy van ons blyft.

FRANK.

Spreek jey, zo zal ik zwynen.

WYBRANT.

Og! stilstand, 'k hou myn stil.

ROMBOUD.

Wel is de schroef ontfelt;
Jey raeskalt by jou zelf.

FRANK.

Zo ben ik nou ontfelt
Van Wybrants weegen, en je bent twee beste
vrinden.

Of de GETEMDE SNORKER. 31

ROMBOUD.

Gelyk de kat de muis, ik sal hem flus wel vinden.
Ik zal hem breeken, als een hoepstok voor myn
knie,

En zmyten hem om hoog, veel hoger als ik zie.

FRANK.

Is deze twist dan door geen middelaar te stillen.

WYBRANT.

Biet hem het een of 'taer.

ROMBOUD.

Ik wil hem levend villen;
En vryven hem in 't zout, en zenden hem zyn Wyf.

WYBRANT.

Zo was ik liever doot.

FRANK.

Hoor Romboud, spaar hem 't lyf.

ROMBOUD.

Dat zal ik doen, maar hy zal neus en ooren missen.

FRANK.

Die eys is veel te zwaar.

WYBRANT.

Dat zou de drommel gissen.

FRANK.

Hoor, of jey 'tafdronk, en dat hy een goet gelag,
Ten besten gaf.

WYBRANT.

Dat 's goet, al wou hy de eerste dag.

ROMBOUD.

Neen, neen, ik wil zyn wyf hier voor zyn oogten
houwen,

En hy zal dezen nagt, haar aan myn zy vertrouwen:
Voorts zal ik met hem doen, na ik het goed bevind.

WYBRANT.

Behoudens, lyf en goed, zo staat het toe.

FRANK.

Myn vriend,
Ey,

Ey, kom eens hier, ey, hoor, ik zal een bot gaan bieden.

ROMBOUD.

'k Wil anders niet verstaan.

WYBRANT.

Wel laat het dan geschieden.

FRANK.

Maar nou, behoudens lyf

ROMBOUD.

't Is al te veel gena.

FRANK.

De rest gaat na jou zin; wat zegjer dan toe?

ROMBOUD.

Ja.

FRANK.

Zo mag hy op jou woort, wel voor jou oogen komen.

ROMBOUD.

Ik geef hem vryigheyt.

FRANK.

Nou kom, niet lang te dromen.

ROMBOUD.

Ha, bullebak.

FRANK.

Al zagt, hy wort aers als een stok.

WYBRANT.

Genade en geen regt.

ROMBOUD.

Denkt nou om 't varkens hok.

WYBRANT.

Ik bid vergiffenis.

ROMBOUD.

Nou, 't Wyf?

WYBRANT.

Ik zelze halen;

ROM-

Of de GETEMDE SNORKER: 33

ROMBOUD.

Blyf jey zo lang te pand, tot dat zy komt betalen,
Die onrust die jey zelfs hebt op jou hals gelaan;
Ik heb een ander boê, myn hoſpes zal wel gaan.
Hou Koert om.

SEVENTIENDE TONEEL.

ROMBOUD, WYBRANT, FRANK, KOERT.

W KOERT.
El myn vriend, wat is'er weer te quikken?

FRANK.
Je moſt ons datelyk een boodſchap gaan beſchikken.
Je weet waar Wybrant woont?

KOERT.
Heel wel.
ROMBOUD.

Gaat by zyn Wyf:

Zegt dat ik heur ontbie; haar man zit op zyn lyf,
Zyn koſt is al gekoſt wil zy niet daadlyk komen.

KOERT.
Dat koſter heen.

ROMBOUD.
Wel bloed, wie deed jou dit dog dromen:
Jeukten jou de huid, of was jey 't jonge leven zat?

WYBRANT.
Og! Heer ik dogt.

FRANK.
Nou, nou, mekaar de vuift gevat.
De peis is vaſt: zie daar dat zyn twee dappere helden
Deen beeft meer als d'aar.

ROMBOUD.
Maar jey zelt immers gelden,
Het bier gelach.

ROMBOUD.

WYBRANT.

Og ! ja , van harten garen maat.

FRANK.

Je ziet'er schrikkelyk uit , van buiten lykje quaat.

WYBRANT.

Ik ben gelyk een lam, ik zal geen mens vertoornen.

ROMBOUD.

Ja 'k denk gelyk een Ram.

WYBRANT.

Neen zeker, 'k heb geen hoornen.

FRANK.

Zo zegje ; maar ik weet , als men jou regt beziet ,

Of 't hart of bokken schilt , zo zegje dat dan niet.

WYBRANT.

'k Heb zulken zoeten Wyf, de lui die my ontmoeten,

Die komen met de hoed , myn tot de aarde groeten,

Ze praat zo vriendelyk , dat hier jan alleman ,

Sinjeurs en ambagts volk , heur dagelyks spreken an.

Daar komtze , og ! mynmoer , nou moet ik vanje

scheyen.

AGTIENDE TONEEL.

ROMBOUD, WYBRANT, FRANK,

PRYN, KOERT.

ROMBOUD.

WAt huile-balk is dat , beginje nu te schreyen ,
Zo vecht ik metje.

WYBRANT.

Neen ; 't za Huisvrouw maak jou reed ,

Ik heb jou dezen nagt by deze vriend besteed.

PRYN.

Jey raest , gort bererr.

WYBRANT.

'k Zegje zelt hier niet veel snappen ,

Of

OF de GETEMDE SNORKER. 33

Of 'k smyt jou dood, jey ziet hy wil my stikken kappen.

PRYN.

Myn kostelyke eer, og! Wybrant 't mag niet zyn,
Myn eer loopt in gevaar.

WYBRANT.

Myn deugdelyke Pryn;
Men moet om beters wil het quaat om 't quade lyen.

ROMBOUD.

Hoe is 't hier, zal dat spel ten lesten eens gedyen?

WYBRANT.

Ja zeker, Pryn gaat voorr.

PRYN.

Myn inan verkracht my; og!
Ik ben myn leven moe.

WYBRANT.

Get varken, spreekje nog?

ROMBOUD.

Nou is jou wyf voormyn, is 't nou niet wel gequeten

WYBRANT.

Ja, lieve lanst, ik kon dit niet te veuren weten,
Ik ben heur vast al quyt, en erfeen schoone kroon.

ROMBOUD.

Dat is gemeenelyk die hennetafters loon;
Maar dat ik wist dat jey die buyen voort zou laten,
En niet jaloers meer zyn, ik liet myn ligt bepraten,
Dat ik ze jou weer gaf.

WYBRANT,

Og! vrintje by myn keel,
Ik zal het niet meer doen.

FRANK.

Ey, middelt het verscheel.

ROMBOUD.

Beloofje dan met heur heel vriendelyk te leven?

WYBRANT.

Ja, lieve heertje, ja, wou jeyze me maar geven;

Ge
t

Get makker, mogt het zyn, de drommel het was
zo goet.

PRYN.

Ey, heerschap geef me aan me man.

ROMBOUD.

Wel nou ik doet;

Maar wordje weer jaloers van myn, ik zel jou
klouwen,

Dat jey zult leeren om jou bakhuis toe te houwen.

Wat dunkje daar van, hee?

WYBRANT.

Dank heb myn lieve heer.

Ik weet niet wat ik doe, myn wyf nog in'er eer,

Kom jey vry alle daag, jey heeft gants niet te vrezen,

Dat ik myn leven meer op jou jaloers zal wezen.

ROMBOUD.

Peur dan na huis, en doet gelyk'er is gezeyt.

WYBRANT.

Hiel wel, wy doen menkaar dan morgen eens be-
scheyt.

Genagt myn trouwe maats.

KOERT.

Goe nagt jey varken slager.

ROMBOUD.

Goe nagt, myn speciaal.

KOERT.

Ja zegt goe nagt vry, zwager.

Nou, kom in huis, na bedt, de klok slaat weer
begin.

FRANK.

Dus toom ik al de angst van twee gevreesde in.

E Y N D E